ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଉଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ତ୍ରିଶି

Jeff Pippenger
2026-01-16

ସଂଖ୍ୟା ତିରିଶି

ମାଥିଉର ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ମେସିଆନିକ ପୂରଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ସମୟର ପଥଚିହ୍ନ, ବାର୍ତ୍ତାର ଔପଚାରିକ ରୂପ ପ୍ରାପ୍ତିର ପଥଚିହ୍ନ, 9/11 ପଥଚିହ୍ନର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ—ଏକଟି ଲାଓଦିକିୟା ପାଇଁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବାର୍ତ୍ତାର ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଇସ୍ଲାମର ଆତଙ୍କବାଦର ବାହ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାର ସାକ୍ଷୀ—ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। 9/11 ର ପଥଚିହ୍ନ ମାଥିଉର ବାରୋଟି ମେସିଆନିକ ପୂରଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ 9/11 ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସଦା ଦ୍ୱିଗୁଣତା ରହେ। 18 ଜୁଲାଇ 2020 ର ମୃତ୍ୟୁ ପଞ୍ଚମ ପଥଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଆମେ ବିଚାର କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ପରେ ଜୁଲାଇ 2023 ରେ ଅରଣ୍ୟରେ ଧ୍ୱନି ଷଷ୍ଠ ଥିଲା, ଏବଂ 2024 ର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସପ୍ତମ ଥିଲା। ଅଷ୍ଟମ ମେସିଆନିକ ପୂରଣ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରନ୍ଦନ।

ଅଷ୍ଟମ ମେସିଆନିକ ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ।

> ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହିପରି ହେଲା, ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦର୍ଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଯେପରି ସେ କହିଥିଲେ, "ସିଓନର କନ୍ୟାଙ୍କୁ କୁହ, ଦେଖ, ତୁମର ରାଜା ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ନମ୍ର, ଏବଂ ଗଧାର ଉପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗଧାର ପିଲା ଛୋଟ ପଶୁର ଉପରେ ବସି।" ମାଥିଉ 21:4, 5.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ

> ହେ ସିଓନର କନ୍ୟା, ବହୁତ ଆନନ୍ଦ କର; ହେ ଯିରୁଶାଲେମର କନ୍ୟା, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଜୟଧ୍ୱନି କର; ଦେଖ, ତୁମର ରାଜା ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି; ସେ ଧର୍ମିକ ଓ ପରିତ୍ରାଣସହିତ; ନମ୍ର, ଏବଂ ଗଧା ଉପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗଧାର ଶାବକ ଏକ କୋଳିଆ ଗଧା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଛନ୍ତି। ଜଖରିୟ 9:9।

> "ପାଞ୍ଚ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରଭୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଜଖରିୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, 'ହେ ସିୟୋନର କନ୍ୟା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ କର; ହେ ଯିରୂଶାଲେମର କନ୍ୟା, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଜୟଧ୍ୱନି କର। ଦେଖ, ତୁମର ରାଜା ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ସେ ଧର୍ମିକ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣସହିତ; ନମ୍ର, ଏବଂ ଗଧା ଉପରେ, ହଁ, ଗଧାଛୁଆ ଶାବକ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଛନ୍ତି।' [ଜଖରିୟା 9:9.] ଯଦି ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିଥାନ୍ତେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଚାର ଓ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପୂରଣ କରିପାରୁ ନଥାନ୍ତେ।"

> "ଏହିପରି ଭାବରେ, ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ କଲେ, ଏବଂ ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କଲେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନ ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯଦି ତାଙ୍କର ନିରାଶାକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଚାର ହେବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦେଇପାରୁ ନଥାନ୍ତେ। ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଯଥୋଚିତ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧିତ ହେଉ ବୋଲି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା।" The Great Controversy, 405.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଜୟମୟ ପ୍ରବେଶର ଇତିହାସ ସହିତ, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ "ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରନ୍ଦନ" ବାର୍ତ୍ତାର ଘୋଷଣାର ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସ ସହିତ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଜଡିତ ଥିଲା। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ "ତାଙ୍କର ନିରାଶାକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ" ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଛୋଟ ପୁସ୍ତକର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ମିଠା ହେବାକୁ

ଥିଲା, ତାହା ଡିକ୍ତ   ରେ ପରିଣତ ହେବ।

> “ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଯେ ପଥରେ ନେତୃତ୍ୱ କରିଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମ ପୂର୍ବ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଆମେ ଯେତେଦୂର ଭୁଲିଯିବୁ, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ ପାଇଁ ଭୟ କରିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ।” Life Sketches, 196.

ଅତୀତରେ “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ” ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି ଯେ, ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଏକ ତ୍ରୁଟିକୁ ତାଙ୍କର ହାତ ଆବୃତ କରିଦେଇଥିଲା; କାରଣ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ନିରାଶାକୁ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିବା ଯେପରି ଉଚିତ ନ ଥିଲା, ସେହିପରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରୁଶରେ ଘଟିବାକୁଥିବା ତାଙ୍କର ନିରାଶାର ସମସ୍ତ ଉପାଦାନକୁ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ଘୋଷଣାର ଇତିହାସକୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଠିକ ସେହି ଆଲୋକ ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଏବଂ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ନିରାଶାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ। ସେହି ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ପଥରୁ ଖସିପଡ଼ିବା।

> “ପଥର ଆରମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କ ପଛପଟେ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମୋତେ ‘ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ’ ବୋଲି କହିଲେ। ଏହି ଆଲୋକ ସମଗ୍ର ପଥରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦେଉଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ଠୋକର ନଖାଆନ୍ତି।”
>
> “ଯଦି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥିର ରଖୁଥାନ୍ତେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରକୁ ନେଇଯାଉଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ରେ କେହି କେହି କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ନଗରଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାର ପୂର୍ବରୁ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାନ୍ତେ ବୋଲି ଆଶା କରୁଥିଲେ। ତାହାପରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ମହିମାମୟ ଡାହାଣ ବାହୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାହୁରୁ ଏକ ଆଲୋକ ନିସ୍ସରିତ ହେଉଥିଲା, ଯାହା ଆଗମନ-ଦଳର ଉପରେ ଦୋଳାୟମାନ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ‘ଆଲେଲୁୟା!’ ବୋଲି ଧ୍ୱନି କରୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ଅବିବେକପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଆସିଥିବା ଦେବତା ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଆଲୋକ ନିବିଗଲା, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଦତଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଠୋକର ଖାଇଲେ, ଲକ୍ଷ୍ୟଚିହ୍ନ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହାରାଇଦେଲେ, ଏବଂ ପଥରୁ ଖସି ତଳେ ଥିବା ଅନ୍ଧକାରମୟ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଜଗତରେ ପଡ଼ିଗଲେ।” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ଅଷ୍ଟମ ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯେରୁଶାଲେମକୁ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି।

> “ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆହ୍ୱାନ ତର୍କଦ୍ୱାରା ଏତେଟା ବହି ଆଣାଯାଇନଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଥିଲା। ଏହା ସହିତ ଏକ ପ୍ରେରକ ଶକ୍ତି ଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଆତ୍ମାକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଥିଲା। ସେଠାରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା, କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ନଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେହି ଅବସରରେ ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ସମବେତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଜୀତ ପର୍ବତକୁ ଭିଡ଼ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗ କରି ନେଇଯାଉଥିବା ଜନସମାଗମ ସହ ଯୋଗ ଦେଲେ, ସେମାନେ ସେହି କ୍ଷଣର ପ୍ରେରଣାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ!’ [ମାଥିଉ 21:9.] ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିକୁ ଆହୁରି ପ୍ରବଳ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ଏହିପରିଭାବରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସଭାମାନଙ୍କୁ ଭିଡ଼ କରିଆସୁଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ—କେହି କୌତୁହଳବଶତଃ, କେହି କେବଳ ପରିହାସ କରିବା ପାଇଁ—‘ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି!’ ବାର୍ତ୍ତା ସହ ଯୋଗଦେଇଥିବା ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସଜନକ ଶକ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ!” Spirit of Prophecy, volume 4, 250, 251.

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ହେବା ପାଇଁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଆବଶ୍ୟକତାନୁସାରେ ସେହି ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ଏକ ନିରାଶା ଭୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ଯାହା ପରେ ଉପମାର ବିଳମ୍ବର ସମୟକୁ ଆଣିଥାଏ। ବିଳମ୍ବର ସମୟର ସେହି ଅନୁଭବ ବିନା, ଆପଣ ନ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି, ନ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ।

> “ମାଥିଉ 25ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ମଧ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।” The Great Controversy, 393.

ଯେପରି ହେଉନାହିଁ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଏମିତି ଏକ ନିରାଶାର ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯାହା ୧୮୪୪ ମସିହାର ଏପ୍ରିଲ ୧୯ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା; କାରଣ ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଅନୁଭବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯୋହନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ କୁମାରୀମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

> ଏହେମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପବିତ୍ର ହୋଇନଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କୁମାର। ଏହେମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେଠାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଏହେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଈଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:4।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କେତେଟି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ ପୂରଣ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅତୀତ ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ “ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ” ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଏହାକୁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି, ଯିଏ 1844 ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମୀଖାଏଲ ଉଠିଦାଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଅବିରତ ରହିବେ।

> “ମୋତେ ପ୍ରାୟତଃ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଏ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ। ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ହେବ ମଧ୍ୟ, କାରଣ ଏହାର ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ପରି, ଏହା ପୂରଣ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଅବିରତ ରହିବ।” Review and Herald, August 19, 1890.

କାଳର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ “ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା” ପୁନର୍ବାର ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

> “ଦୁଷ୍ଟତାରେ, ଠକେଇ ଓ ଭ୍ରମରେ, ମୃତ୍ୟୁର ନିଜ ଛାୟାମାଧ୍ୟରେ—ନିଦ୍ରିତ, ନିଦ୍ରିତ—ଏମିତି ଏକ ଜଗତ ଅଛି। ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ କାହାର ଆତ୍ମା ବେଦନାଭାରେ କ୍ଲେଶିତ ହେଉଛି? କେଉଁ ସ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରିବ? ମୋର ମନ ଭବିଷ୍ୟତ ଦିଗକୁ ବହି ନିଆଗଲା, ସେ ସମୟକୁ, ଯେତେବେଳେ ସଙ୍କେତ ଦିଆଯିବ। ‘ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଅ।’ କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ନିଜ ଦୀପଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତେଲ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିଥିବେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବରେ ସେମାନେ ବୁଝିବେ ଯେ ତେଲଦ୍ୱାରା ଯାହା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହି ଚରିତ୍ର ଅନ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିହେବ ନାହିଁ।” Review and Herald, February 11, 1896.

ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ କ୍ଷିତିଜର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଥଚିହ୍ନ। ସେହି ପଥଚିହ୍ନ ସହିତ ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସଂଲଗ୍ନ ଅଛି। ସେହି ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ବାହ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରେ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ପ୍ରତୀକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ସେହି ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯୁଦାସ, ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ସନହେଦ୍ରିନ।

ନବମ ମେସିଆନିକ୍ ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି ୩୦ଟି ରୂପା ମୁଦ୍ରା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ।

> ତାହାପରେ ଯିରେମିୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିଥିବା ଏହି କଥା ପୂରଣ ହେଲା— “ଏବଂ ସେମାନେ ତିରିଶିଟି ରୂପା ଖଣ୍ଡ ନେଲେ, ଯାହାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ଧରାଯାଇଥିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୂଲ୍ୟଧର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଦେଲେ।” ମାଥିଉ 27:9, 10.

ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ

> ତାହାପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ, ତେବେ ମୋର ଦାମ ମୋତେ ଦିଅ; ନଚେତ୍, ରହିଯାଅ। ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋର ଦାମରୂପେ ତିରିଶି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଓଜନ କଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହାକୁ କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଅ; ସେହି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟ, ଯାହାରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲି। ତାହାପରେ ମୁଁ ସେହି ତିରିଶି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲି। ଜଖରିୟ 11:12, 13.

ଯୁଦାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ନକଲି ପୁରୋହିତମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଘାତକତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ୩୦ ସଂଖ୍ୟା ପୁରୋହିତମାନଙ୍କର ବୟସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପୁରୋହିତମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଲେବୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଆନ୍ତି। ଯୁଦାଙ୍କର ତିରିଶି ଖଣ୍ଡ ରୂପା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମିଥ୍ୟା ପୁରୋହିତମାନଙ୍କର ପରିଶୋଧନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଯଦିଓ ଯୁଦା କ୍ରୁଶର କିଛି ପୂର୍ବରୁ ମରିଗଲେ, ତଥାପି ସେହି ଏକେ ଦିନ ଥିଲା। ଯୁଦା ସାନହେଡ୍ରିନ୍‌ର ପ୍ରତୀକ ନୁହଁନ୍ତି; ସେ ଏମିତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବାଯାଇଥିଲେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଭାବରେ, ଆପଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଭିଷେକର ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ଅଭିଷେକ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମକୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲା, କାରଣ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି—ଅଭିଷିକ୍ତ। ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, କାରଣ ସେତେବେଳେ ସେ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପର୍କର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନାମ। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଶକ୍ତି ସହିତ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ହେବାର ଅର୍ଥ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମାର ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ହେବା। ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେହିଁ ସେ ଶକ୍ତି ସହିତ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ। ମାଥିଉ 16:18 ରେ ପିତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହାଯାଇଥିବା ଉକ୍ତିଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱୀୟ ଜଗତରେ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି" ଭାବରେ ପରିଚିତ। ଏହା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ ଓ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଏକ ମହତ୍ତମ ବିଷୟବସ୍ତୁମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। ସାଧାରଣତଃ, ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ ଓ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଆଲୋଚନା କୌଣସି ଅଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କିମ୍ବା ସମ୍ଭବତଃ ଅଳ୍ପ ଗୁରୁତ୍ୱର ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ; ତଥାପି ମୂଳ ବିଷୟ ଏହାହିଁ ରହିଯାଏ, ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟତା ବୁଝେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମେସିହା ହେଲେ।

> ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ମୋତେ କିଏ ବୋଲି କହୁଛ? ତାହାପରେ ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସଜୀବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର। ମାଥିଉ 16:15, 16.

ପେତ୍ରଙ୍କର ମୂଳ ନାମ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ନିଜେ ବହନ କରୁଥିଲା, କାରଣ ଶିମୋନ ବାରଯୋନାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଘୁଘୁନୀର ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣୁଥିବା ଜଣେ," ଯାହା ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମାର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ 9/11 ସହିତ ସମଲମ୍ବିତ, ଏବଂ ଯୁଦା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ 9/11 ବିଷୟରେ ବୁଝାମଣା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପଥରେ ଚାଲିବା ସମୟରେ ନିଜ ମାର୍ଗ ହରାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି। ଯୁଦା ସନହେଡ୍ରିନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଲାଉଦିକିଆନ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଯୁଦା ସନହେଡ୍ରିନ ପାଇଁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସନହେଡ୍ରିନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ଯୁଦାର ବିଦ୍ରୋହଠାରୁ ଭିନ୍ନ। ସନହେଡ୍ରିନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି।

> "ମୁଁ ମୋର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର   କରିଲି, ଏବଂ ଆମେ ଆମର ଯାତ୍ର । ଆରମ୍ଭ   କଲୁ। ପଥରେ ଆମେ ଅରେଞ୍ଜ   ରେ ଦୁଇଟି ସଭା କଲୁ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ର   ମାଣ ପାଇଲୁ ଯେ ମଣ୍ଡ   ଳୀ ଏଥିରୁ ଉପକୃତ ଓ ଉତ୍ସ ।ହିତ ହୋଇଥିଲା। ଆମେ ନିଜେମାନେ ମଧ   ପ୍ର ଭୁଙ୍କ   ଆତ୍ମ । ଦ୍ୱ ।ରା ସତେଜ ହୋଇଥିଲୁ। ସେହି ରାତ୍ର ି ରେ ମୁଁ ସ୍ୱ ପ ୍ନ ଦେଖିଲି ଯେ ମୁଁ ବାଟଲ କ୍ର ୀକରେ ଥିଲି, ଦ୍ୱ ।ରର ପାଶ୍ୱ ର୍ କାଚଠାରୁ ବାହାରକୁ ଦେଖୁଥିଲି, ଏବଂ ଦେଖିଲି ଯେ ଦୁଇଜଣ କରି ଏକ ଦଳ ଘର ଦିଗକୁ ଆଗେଇ ଆସୁଛି। ସେମାନେ କଠୋର ଏବଂ ଦୃଢ଼ସଙ୍କ   ଳ୍ପ ବାନ୍ ପ୍ର   ତୀତ ହେଉଥିଲେ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣୁଥିଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ର   ହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅତିଥିକକ୍ଷ   ର ଦ୍ୱ ।ର ଖୋଲିବାକୁ ଘୁରିଲି, କିନ୍ତୁ ଭାବିଲି ଯେ ଆଉଥରେ ଦେଖି ନେବି। ଦୃଶ୍ୟ ଟି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏବେ ସେହି ଦଳ ଏକ କାଥଲିକ

ଶୋଭାଯାତ୍ରାର ରୂପ ଧାରଣ କରିଥିଲା। ଜଣେ ନିଜ ହାତରେ ଏକ କ୍ରୁଶ ବୋକିଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଏକ ବେତ ଧରିଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବାବେଳେ, ବେତ ବୋକିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଘରଟିର ଚାରିପାଖରେ ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତ ଆଙ୍କି ତିନିଥର କହିଲେ: 'ଏହି ଘର ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି। ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ କରାଯିବା ଦରକାର। ସେମାନେ ଆମ ପବିତ୍ର ସଂଘବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଛନ୍ତି।' ଭୟ ମୋତେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଘର ଭିତରୁ ଦୌଡ଼ି, ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର ଦେଇ ବାହାରିଲି, ଏବଂ ନିଜକୁ ଏକ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲି, ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ମୁଁ ଜାଣୁଥିଲି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଯିବାର ଭୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ସାହସ କରିଲି ନାହିଁ। ମୁଁ ଏମିତି ଏକ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ କାନ୍ଦିପାରିବି ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଯେଉଁଦିଗକୁ ଫେରୁଥିଲି ସେଉଁଦିଗରେ ମୋପ୍ରତି ଉତ୍ସୁକ, ତଦନ୍ତକାରୀ ଚକ୍ଷୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ନ ପଡ଼େ। ମୁଁ ବାରମ୍ବାର କହୁଥିଲି: 'ହାୟ, ଯଦି ମୁଁ କେବଳ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରୁଥାନ୍ତି! ଯଦି ସେମାନେ ମୋତେ କହିଦେଇଥାନ୍ତେ ଯେ ମୁଁ କ'ଣ କହିଛି କିମ୍ବା କ'ଣ କରିଛି!'"

"ଆମର ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖି ମୁଁ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲି ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି। ମୋ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ପାଇଁ ସହାନୁଭୂତି କିମ୍ବା କରୁଣା ପଢ଼ିବାକୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କଲି, ଏବଂ ଅନେକଙ୍କ ମୁହଁମଣ୍ଡଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି, ଯେଉଁମାନେ, ଯଦି ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଭୟ କରୁନଥାନ୍ତେ, ମୋ ସହ କଥା କହି ମୋତେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥାନ୍ତେ ବୋଲି ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି। ଭିଡ଼ରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରୟାସ କଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନଜରରେ ରହିଛି ବୋଲି ଦେଖି, ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇଦେଲି। ମୁଁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କାନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କଲି ଏବଂ କହିଲି: 'ସେମାନେ ଯଦି କେବଳ ମୋତେ କହିଦେଇଥାନ୍ତେ ଯେ ମୁଁ କ'ଣ କରିଛି କିମ୍ବା କ'ଣ କହିଛି!' ମୋର ସ୍ୱାମୀ, ଯିଏ ସେହି ଘରରେ ଥିବା ଏକ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଶୁଇଥିଲେ, ମୋର ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କାନ୍ଦିବା ଶୁଣି ମୋତେ ଜାଗେଇଦେଲେ। ମୋର ତକିଆ ଅଶ୍ରୁରେ ଭିଜିଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୋ ଉପରେ ଗଭୀର ବିଷାଦମୟ ମନୋଦଶା ଛାଇ ରହିଥିଲା।" Testimonies, volume 1, 577, 578.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ନିଜେମାନେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଦିନଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବରେ ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ତାହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ନେତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଏ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ତାଙ୍କ "ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ" "ସଂଗ୍ରହ କଲେ" ଏବଂ ବ୍ୟାଟଲ୍ କ୍ରୀକ୍‌କୁ ଫେରିବା ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେତେବେଳେ ବ୍ୟାଟଲ୍ କ୍ରୀକ୍ କାର୍ଯ୍ୟର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ ଥିଲା, ଯେପରି ଆଜି ଟାକୋମା ପାର୍କ ଅଟେ, କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନରେ ଯେରୁଶାଲେମ ଥିଲା। ସେ ନିଜର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଯେ ସଂଘର୍ଷ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଉପସ୍ଥାପନ କରିସାରିବା ପରେ, ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ନିଜର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅଟେ। ସେହି ସଂଘର୍ଷ ରାଇଟ୍ ନଗରରେ ଘଟିଥିଲା।

"ରାଇଟ୍‌ରେ ଥିବାବେଳେ, ଆମେ ମୋର ୧୧ ନମ୍ବର ପାଇଁ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିକୁ ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଇଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ସଭାରୁ ବାହାରେ ଥିବା ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣକୁ ମୁଁ ୧୨ ନମ୍ବର ପାଇଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଲେଖିବାରେ ବ୍ୟୟ କରି ଉନ୍ନତି କରୁଥିଲି। ରାଇଟ୍‌ରେ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ମୋର ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ—ଉଭୟ ଶକ୍ତି ଭାରି ଭାବରେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା। ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲି ଯେ ମୋତେ ବିଶ୍ରାମ ଦରକାର, କିନ୍ତୁ ରାହାତ୍ ପାଇବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦେଖିପାରୁନଥିଲି। ମୁଁ ସପ୍ତାହକୁ କେତେକଥର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲି, ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନେକ ପୃଷ୍ଠା ଲେଖୁଥିଲି। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭାର ମୋର ଉପରେ ଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଯେ ଦାୟିତ୍ୱ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲି ସେଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ମହାନ ଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିରାତି ମୋତେ କେବଳ କେତେକ ଘଣ୍ଟାର ନିଦ୍ରା ମାତ୍ର ମିଳୁଥିଲା।"

"ଏହି ପରି କହିବା ଓ ଲେଖିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିବା ବେଳେ, ମୁଁ ବ୍ୟାଟଲ୍ କ୍ରୀକ୍ ରୁ ନିରୁତ୍ସାହଜନକ ସ୍ୱଭାବର ଚିଠିପତ୍ର ପାଇଲି। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିବାମାତ୍ରେ ମୋର ଆତ୍ମା ଉପରେ ଏକ ଅକଥ୍ୟ ନିରାଶା ଆସିପଡ଼ିଲା, ଯାହା ମନୋବ୍ୟଥାର ପରାକାଷ୍ଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି, କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମୋର ଜୀବନଶକ୍ତିକୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରିଦେଇଥିବା ପରି ଲାଗିଲା। ତିନି ରାତି ଧରି ମୁଁ ପ୍ରାୟ କିଛିମାତ୍ର ନିଦ୍ରା ନେଇପାରିଲି ନାହିଁ। ମୋର ଚିନ୍ତାମନସ୍କତା ବିଚଳିତ ଓ ଅବାକ୍ କରିଦେବା ପରି ହୋଇଯାଇଥିଲା। ମୋର ସ୍ୱାମୀ ଓ ଯେହିଁ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ପରିବାର ସହିତ ଆମେ ରହୁଥିଲୁ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ମୋର ଭାବନାକୁ ଯେପରି ସମ୍ଭବ ଲୁଚାଇରଖିଲି। ପ୍ରଭାତ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାର ଭକ୍ତିସଭାରେ ପରିବାର ସହ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ, ମୋର ଭାରକୁ ସେହି ମହାନ ଭାରବାହକଙ୍କ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା।

କରୁଥିବା ସମୟରେ ମୋର ଶ୍ର   ମ କିମ୍ବା ମନର ଭାର କାହାରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ   ମୋର ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବେଦନାରେ ମୁଚୁଡ଼ିଯାଇଥିବା ହୃଦୟରୁ ବାହାରୁଥିଲା, ଏବଂ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଶୋକର କାରଣରୁ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗୁର ଓ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ   ହୋଇଯାଉଥିଲା। ରକ୍ତ   ମୋର ମସ୍ତିଷ୍କ କୁ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଧାଉଥିଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ମୁଁ ପ୍ରାୟତଃ ଡାଳିଯାଉଥିଲି ଏବଂ ପ୍ରାୟ ପଡ଼ିଯିବାକୁ ହୋଇଯାଉଥିଲି। ବିଶେଷକରି ଲେଖିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରେ, ମୋର ନାକରୁ ପୁନଃପୁନି ରକ୍ତ ସ୍ରାବ ହୁଏଥିଲା। ମୁଁ ମୋର ଲେଖନ କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ପରେ ରଖିବାକୁ ବାଧ   ହେଲି, କିନ୍ତୁ   ମୋର ଉପରେ ଥିବା ଉଦ୍ବେଗ ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ର ଭାରକୁ ଦୂର କରିପାରିଲି ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ଜାଣୁଥିଲି ଯେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ   ପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବାଉର୍ଥିଲା, ଯାହାକି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ   ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରୁ ନଥିଲି।"

"ମୁଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କଲି, ଯେଉଁଥିରେ ମୋତେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋତେ ଯାହା ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ତାହାକୁ ମୁଁ ଲେଖି ସାରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୧ ନମ୍ବର ପ୍ରକାଶନକୁ ପଛୁଆଇ ରଖିବାକୁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ମନେ କରାଯାଇଥିଲା; କାରଣ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବାମାନେ ଧନସମ୍ପଦର ଭାରି ଅଭାବରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରିବା ପାଇଁ ମୋର ସାକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରଭାବର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। ତେବେ ମୁଁ ସଂସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋତେ ଯାହା ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ତାହାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଲେଖିଲି; କିନ୍ତୁ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ରକ୍ତସ୍ରୋତର ଅଧିକ ଚାପ ହେତୁ ସମଗ୍ର ବିଷୟଟି ଲେଖି ବାହାର କରିପାରିଲି ନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ଭାବିଥାନ୍ତି ଯେ ୧୨ ନମ୍ବର ଏତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ, ତେବେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ୧୧ ନମ୍ବରରେ ସମ୍ମିଳିତ ସେହି ବିଷୟାଂଶକୁ ମୁଁ ପଠାଇନଥାନ୍ତି। ମୁଁ ଭାବିଥିଲି, କିଛି ଦିନ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ପରେ ପୁନର୍ବାର ମୋର ଲେଖନକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବି। କିନ୍ତୁ ମୋର ମହାଦୁଃଖର କାରଣ ହେଲା, ମୋର ମସ୍ତିଷ୍କର ଅବସ୍ଥା ମୋ ପାଇଁ ଲେଖିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ କରିଦେଇଥିଲା। ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ—ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଲେଖିବାର ଚିନ୍ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରାଗଲା, ଏବଂ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିପାରୁନଥିବାରୁ ନିରନ୍ତର ବ୍ୟଥାରେ ରହୁଥିଲି।"

"ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ ଆମେ Battle Creek କୁ ଫେରିଯିବୁ ଏବଂ ସେଠାରେ ରହିବୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ କାଦାମୟ ଓ ଭଙ୍ଗାଚୁରା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ; ଏବଂ ସେଠାରେ ମୁଁ No. 12 ସମାପ୍ତ କରିବି। ମୋର ସ୍ୱାମୀ Battle Creek ରେ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କ ସହ କଥାହେବାକୁ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ବହୁତ ଆତୁର ଥିଲେ। ମୁଁ ମୋର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କଲି, ଏବଂ ଆମେ ଆମର ଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲୁ। ..." Testimonies, volume 1, 576, 577.

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, Battle Creek ଏବଂ ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ "ଭଲଭାବେ ଜାଣୁଥିଲେ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା Seventh-day Adventist ଚର୍ଚ୍ଚର ନେତୃତ୍ୱ, ଏକ କାଥୋଲିକ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ପରିଣତ ହେଲା। Seventh-day Adventist ଚର୍ଚ୍ଚର ନେତୃତ୍ୱ ଏକ କାଥୋଲିକ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା। ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେମାନେ "ଦୁଇ ଦୁଇ କରି" ଆସିଥିଲେ, ଜଣେଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା ଗୋଟିଏ ନଳ, ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା ଗୋଟିଏ କ୍ରୁଶ। ସେମାନେ ଘରଟିକୁ ଘେରି ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତ ଅଙ୍କନ କଲେ ଏବଂ ତିନିଥର ଘୋଷଣା କଲେ, "ଏହି ଘର ନିଷିଦ୍ଧ ଘୋଷିତ। ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ କରିବାକୁ ହେବ। ସେମାନେ ଆମର ପବିତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧରେ କହିଛନ୍ତି।" "ଘର" ଭିତରେ ସେହି "ସମ୍ପତ୍ତି" କ'ଣ, ଯାହାକୁ Battle Creek ର କାଥୋଲିକ ନେତାମାନେ "ଜବତ" କରିଥିଲେ? କାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର କେଉଁ "ପବିତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା" ବିରୋଧରେ "କୁହାଯାଇଥିଲା?"

ଅଧିକ ସରଳ ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏପରି ହୋଇପାରେ, "କାଥୋଲିକ ଧର୍ମର କେଉଁ ସଂଘ ଇନକ୍ୱିଜିଶନରେ ନେତୃତ୍ୱ କଲା?" ଇନକ୍ୱିଜିଶନ ଯେସୁଇଟମାନେ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଡୋମିନିକନ ସଂଘ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଥିରେ ସଂଲଗ୍ନ ହେବା ପରେ, ନିଷ୍ଠୁରତା ଓ ରକ୍ତପାତର ପକ୍ଷସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ସଂଘ ସେମାନେ ହିଁ ହେଲେ।

"ସମଗ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ବାଦ ଭୟଙ୍କ ର ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୀଷଣଭାବେ ବିପଦ୍ ଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିଜୟଗୁଡ଼ିକ ଅତୀତ ହେବା ପରେ, ରୋମ ଏହାର ନାଶ ସାଧନ କରିବାର ଆଶାରେ ନୂତନ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କଲା। ଏହି ସମୟରେ ଯେସୁଇଟମାନଙ୍କ ର ସଂଘ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା—ପୋପବାଦର ସମସ୍ତ   ପକ୍ଷ ସମର୍ଥକମାନଙ୍କ   ମଧ୍ୟ ରୁ ସବୁଠାରୁ ନିଷ୍ଠୁର, ନୀତିହୀନ, ଏବଂ ପ୍ରବଳ। ପୃଥିବୀୟ

ବନ୍ଧନ ଓ ମାନବୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ, ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ନେହର ଦାବି ପ୍ରତି ମୃତସଦୃଶ, ଯୁକ୍ତି ଓ ବିବେକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିରବ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସଂଘର ନିୟମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିୟମକୁ ଜାଣୁନଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାର ଶକ୍ତି ବିସ୍ତାର କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ମାନୁନଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ତାହାର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା, ଶୀତ, ଭୁଖ, ପରିଶ୍ରମ ଓ ଦାରିଦ୍ର୍ୟରେ ଅବିଚଳିତ ରହି, ଯନ୍ତ୍ରଣାଚକ୍ର, କାରାଗୃହ, ଏବଂ ଦାହକଷ୍ଠର ସାମ୍ନାରେ ସତ୍ୟର ପତାକାକୁ ଉଚ୍ଚ କରି ଧାରଣ କରିବାକୁ। ଏହି ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ, ଯେସୁଇଟବାଦ ନିଜ ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଏପରି ଏକ ଉନ୍ମାଦୀ ଉତ୍ସାହ ସଂଚାର କଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସମାନ ପ୍ରକାରର ବିପଦ ସହିବାକୁ ସକ୍ଷମ କଲା, ଏବଂ ସତ୍ୟର ଶକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛଳନାର ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିବାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ବଡ଼ କୌଣସି ଅପରାଧ ନଥିଲା, ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଚ କୌଣସି ପ୍ରତାରଣା ନଥିଲା, ଏବଂ ଧାରଣ କରିବାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ କଠିନ କୌଣସି ଛଦ୍ମବେଶ ନଥିଲା। ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ନମ୍ରତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ବାନ୍ଧା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଧନ ଓ ଶକ୍ତି ଅର୍ଜନ କରିବା, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା, ଏବଂ ପୋପୀୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚତାକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିବିଦିତ ରହିବା—ଏହାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସଚେତନ ଏବଂ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ପାଳିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା।"

"ନିଜମାନଙ୍କ ସଂଘର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାବେଳେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ରତାର ଏକ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ, କାରାଗାର ଓ ଚିକିତ୍ସାଳୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଇ, ରୋଗୀ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ, ଜଗତକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିବା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଭଲ କରି କରି ଚାରିପାଖେ ଚଳିଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ନାମ ବହନ କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିବା ବାହ୍ୟ ଆବରଣର ଅନ୍ତରାଳରେ ପ୍ରାୟତଃ ସବୁଠାରୁ ଅପରାଧମୟ ଓ ମାରାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଲୁକାଇଥାଉଥିଲା। ସଂଘର ଏକ ମୂଳଭୂତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଥିଲା ଯେ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପାୟକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କରେ। ଏହି ନୀତିଅନୁସାରେ, ମିଥ୍ୟାକଥନ, ଚୋରି, ମିଥ୍ୟା ଶପଥ, ଗୁପ୍ତହତ୍ୟା—ଏସବୁ କେବଳ କ୍ଷମାଯୋଗ୍ୟ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ କଲିସିଆର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ କରୁଥିଲା। ବିଭିନ୍ନ ବେଶଭୂଷା ଓ ଛଦ୍ମବେଶର ଆଡ଼ରେ ଯେସୁଇଟମାନେ ରାଜ୍ୟର ପଦବୀଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ସୃଷ୍ଟି କରିନେଲେ, ରାଜାମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ହେଲେ, ଏବଂ ଜାତିମାନଙ୍କ ନୀତିକୁ ଗଢ଼ି ଦେଲେ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁପ୍ତଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ସେବକରୂପେ ପରିଣତ ହେଲେ। ସେମାନେ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ଓ ଅଭିଜାତମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପାଠଶାଳାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପିତାମାତାମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପାପାଲୀୟ ଆଚାରବିଧି ପାଳନରେ ଆକୃଷ୍ଟ କରାଗଲା। ରୋମୀୟ ଉପାସନାର ସମସ୍ତ ବାହ୍ୟ ଆଡମ୍ବର ଓ ଆଭାସମୂହକୁ ମନକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା, କଳ୍ପନାଶକ୍ତିକୁ ଚମକିତ ଓ ମୋହିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା; ଏବଂ ଏହିପରିଭାବେ, ଯେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ ଓ ରକ୍ତ ପାତ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ପୁଅମାନେ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କଲେ। ଯେସୁଇଟମାନେ ଶୀଘ୍ର ଭାବେ ସମଗ୍ର ଇଉରୋପରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁଠିକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେଠାରେ ପାପାଲୀୟତାର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା।"

ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ, ଇନକ୍ୱିଜିସନ୍‌କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାରେ ଏକ ପାପାଳ ବୁଲ୍ ଜାରି କରାଗଲା। କାଥଲିକ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଯଦିଓ ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଘୃଣା ଏବଂ ଅବମାନନାର ସହିତ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ତଥାପି ଏହି ଭୟାବହ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପୁନରାୟ ପୋପପନ୍ଥୀ ଶାସକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା, ଏବଂ ଏହାର ଗୁପ୍ତ କାରାଗୃହମାନରେ ଦିନର ଆଲୋକ ସହନ କରିପାରିବ ନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ନିର୍ମମତାମାନେ ପୁନଃ ପୁନି କରାଗଲା। ଅନେକ ଦେଶରେ, ଜାତିର ନିଖାଦ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଫଳ, ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଉଦାତ୍ତ, ସବୁଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ, ଭକ୍ତିଶୀଳ ଏବଂ ସମର୍ପିତ ପାଳକମାନେ, ପରିଶ୍ରମୀ ଏବଂ ଦେଶଭକ୍ତ ନାଗରିକମାନେ, ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ପଣ୍ଡିତମାନେ, କୌଶଳସମ୍ପନ୍ନ କଳାକାରମାନେ, ପାରଙ୍ଗତ ଶିଳ୍ପୀମାନେ—ହଜାରେ ହଜାରେ ହତ୍ୟା କରାଗଲେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ପଳାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ।

"ରୋମ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆଲୋକକୁ ନିବାଇବା ପାଇଁ, ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ବାଇବେଲରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ଅଜ୍ଞାନତା ଓ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ—ଏହି ସମସ୍ତ ଉପାୟକୁ ଆଶ୍ରୟ କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ଲୁଥରଙ୍କ ପରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସେହି ମହାନ

ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ୍ର ସେ ଉଠାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ର ପରିଶ୍ର ମରେ, ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଣ୍ଟ ବାଦ ପରାଜିତ ହୋଇନଥିଲା । ତାହାର ଶକ୍ତି ି ରାଜାମାନଙ୍କ ର କୃପା କିମ୍ ।ବା ସେନାବଳର ଋଣୀ ହେବାକୁ ଥିଲା ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଦେଶମାନେ, ସବୁଠାରୁ ନମ୍ର ଏବଂ ସର୍ବନ୍ୟୁ ନ ଶକ୍ତି ିଶାଳୀ ଜାତିମାନେ, ଏହାର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗରେ ପରିଣତ ହେଲେ । ଏହା ଥିଲା ନିଜର ବିନାଶର ଚକ୍ର ।ନ୍ତ ରଚନା କରୁଥିବା ପ୍ର ବଳ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଥିବା ସେହି କ୍ଷ ୁଦ୍ର ଜେନିଭା; ଏହା ଥିଲା ଉତ୍ତ ର ସାଗରର ବାଲୁକା ତଟଭୂମିରେ ଅବସ୍ଥି ିତ ହଲାଣ୍ଡ , ଯେ ସ୍ପେ ନର ଅତ୍ୟ ।ଚାର ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲା—ଯେ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ସର୍ବଶ୍ରେ ଷ୍ଠ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ସମୃଦ୍ଧ ଥିଲା; ଏହା ଥିଲା ଶୀତଳ, ଅନୁର୍ବର ସ୍ୱି ିଡେନ, ଯାହା ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋ ।ଳନ ପାଇଁ ବିଜୟ ଲାଭ କଲା ।" The Great Controversy, 234, 235.

କାଥୋଲିକ କଳିସିଆ ନିଜମାନଙ୍କର ପୌତ୍ତଳିକ ପାରମ୍ପରିକ ଆଚାର ଓ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟଠାରୁ ଉପରେ ବୋଲି ଦାବି କରି, ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରିଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ବାଇବେଲକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କରୁ ଗୋପନ କରାଯାଉ । ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ୍ର ନେତାମାନେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିରୋଧୀମତୀମାନଙ୍କୁ ଅଦାଲତକୁ ନେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଟଲ୍ କ୍ରିକ୍ର ନେତା ବୋଲି ନିଜେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା କାଥୋଲିକମାନେ ତାହା କରିବେ । କାଥୋଲିକତାର ପଶୁ-ସ୍ୱଭାବର ମୂଳ ସାରତତ୍ତ୍ୱ ହେଉଛି ଧାର୍ମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ଲୌକିକ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା । ଯେତେବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ନିଜ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ଆଇନଗତ ଲୌକିକ ଶକ୍ତିକୁ ଆଶ୍ରୟ କଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ "ପବିତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା"ର ଫଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ ।

ସ୍ପାନିୟ ଇନକୁଇଜିସନ୍ର ଆଉଟୋ-ଦା-ଫେ (ବିଶ୍ୱାସର କାର୍ଯ୍ୟ) ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ନଳ ଓ କ୍ରୁଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶବିଧାନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଉପାଦାନ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି । ନଳଟି ସେହି ଉପହାସାତ୍ମକ ରାଜଦଣ୍ଡକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା କାଁଟାର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇବା ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ହାତରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହାକୁ ରୋମୀୟ ସୈନିକମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ; ଏହା ଉପହାସ, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ତିରସ୍କାରର ପ୍ରତୀକ ।

ଅଟୋ-ଦା-ଫେ ଶୋଭାଯାତ୍ରାମାନଙ୍କରେ କ୍ରୁଶକୁ ବିଶେଷ ପ୍ରମୁଖତା ସହିତ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଉଥିଲା । ଏକ ସବୁଜ କ୍ରୁଶ (ପ୍ରାୟତଃ କଳା କ୍ରେପ୍ରେ ଆବୃତ) ଇନକ୍ୱିଜିସନର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା; ଏହାକୁ ପୂର୍ବଦିନ ଏକ ପୃଥକ ପ୍ରସ୍ତୁତିମୂଳକ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ବହନ କରାଯାଇ, ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମୟରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଉଥିଲା । ଏହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା ।

ସମ୍ପତ୍ତିର ଜବତକରଣ ବୋଲି କୁହିଲେ ଦୋଷୀ ଠାରୁ ଘୋଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଜବତ (ରାଷ୍ଟ୍ରାଧୀନ କରଣ କିମ୍ବା ନିଷିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା) କରିବାକୁ ବୁଝାଯାଏ; ଏହା ଇନକୁଇଜିସନର ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା, ଯାହା ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ଅର୍ଥସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ଏବଂ ବିଧର୍ମତାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିଲା । ଏହି କଥା auto-da-fé ର ଦଣ୍ଡାଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରାଯାଉଥିଲା, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଅପମାନ ଏବଂ ନିବାରକ ପ୍ରଭାବକୁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

ଏଲେନ୍ ଜି. ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିଷ୍କର୍ଷପୂର୍ବକ ସେହି ନେତୃତ୍ୱକୁ ଦୋଷାରୋପ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଦାଖକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତକୁ ଗାଇ ଯାଉଥିବା ସ୍ୱରକୁ ନିରବ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ତାଙ୍କର ଲେଖନୀକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଅପବିତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ, ସେମାନେ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଖୋଲାଖୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ । ଏକ "କ୍ୟାଥଲିକ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ" ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଥିବା ପଚିଶିଜଣ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହ ଏକରେଖାରେ ରହେ । ନିମ୍ନଲିଖିତ ଚାରିଟି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ପ୍ରଥମ ଅନୁଚ୍ଛେଦ "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ଥିବା "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମଧାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ" ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ । ଏହି ଅଂଶ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଯେ, ଶେଷ ଦିନମାନରେ, ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପାଦ୍ରୀମାନେ "ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଖୋଲା ଆକାଶ ତଳରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସମାବେଶମାନରେ" "ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ପାଳନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୋରଦେଇ ରଖିବେ ।"

"ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ତାଙ୍କ ର ନାମଧାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ବିବାଦ ଅଛି । ଏହି ବିବାଦରେ ଦାୟିତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ଯ୍ୟ ପଦବୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ନେହେମିୟା ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ପଥର ସର୍ବଥା ବିପରୀତ ଏକ ପଥ ଅବଲମ୍ ।ନ କରିବେ । ସେମାନେ କେବଳ ନିଜେ ସବ ।ଥକୁ ଅବହେଳା ଓ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞ ।ନ କରିବେ ନୁହେଁ, ବରଂ

ପ୍ରଥା ଓ ପାରମ୍ପରିକତାର ଆବର୍ଜନା ତଳେ ତାହାକୁ ପୁତି ରଖି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଦୂରେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ। ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ଓ ଖୋଲା ଆକାଶତଳରେ ହେଉଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ସମାବେଶମାନଙ୍କରେ, ସେବକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ପାଳନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଜୋରଦେଇ ଥୋପିବେ। ସମୁଦ୍ର ଓ ଭୂମିରେ ବିପଦବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟୁଛି; ଏବଂ ଏହି ବିପଦବିପର୍ଯ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଘଟନାର ପଛପଛ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆସିପଡ଼ିବ; ଏବଂ ବିବେକନିଷ୍ଠ ସବ୍ବାଥ-ପାଳକମାନଙ୍କର ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଦଳକୁ ସେମାନେ ସେହିମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିବେ, ଯେମାନେ ରବିବାରକୁ ଅବହେଳା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜଗତ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଆଣୁଛନ୍ତି।”

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମଧାରୀ ଲୋକ” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯେମାନେ ରବିବାର ପାଳନକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ “ବିବେକନିଷ୍ଠ ଶବ୍ବାଥ-ପାଳକମାନଙ୍କ ସେହି ଛୋଟ ଦଳ”କୁ ମଧ୍ୟ “ଚିହ୍ନଟ କରି” ଦେଖାଇଦେବେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେ ଜୋର ଦେଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପୂର୍ବତନ ଯୁଗମାନଙ୍କର ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ପୂର୍ବ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମଧାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ ବିବେକନିଷ୍ଠ ଶବ୍ବାଥ-ପାଳକ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରତିବିରୋଧରେ, ଚିହ୍ନିତ କରିବା ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। ପରେ ସେ ପୂର୍ବତନ ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସତର୍କ କରନ୍ତି ଯେ, ସେହି ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ।

“ଶୈତାନ ଏହି ମିଥ୍ୟାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରେ, ଯେଣେକି ସେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରେ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରାଇବା ହିଁ ତାହାର ଯୋଜନା। ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମର ପ୍ରଚାରରେ ସେ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଅଂଶ ନେଇଥାଏ, ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତ ମତବାଦକୁ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ପ୍ରୟାସରେ ସେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ବିରତ ହେବ ନାହିଁ। ଧାର୍ମିକ ଉତ୍ସାହର ଆବରଣତଳେ, ତାହାର ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରଭାବିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ସହମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ନିଷ୍ଠୁର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଉଦ୍ଭାବନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସର୍ବାଧିକ ଭୟାବହ କଷ୍ଟ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି। ଶୈତାନ ଏବଂ ତାହାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା ରହିଛି; ଏବଂ ଅତୀତର ଇତିହାସ ଆମ ଦିନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ।”

“କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଅସତ୍କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମନ ଓ ଇଚ୍ଛାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି; ନିଜ ହୃଦୟର ଅନ୍ଧକାରମୟ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନେ କଣ କଣ ଅପରାଧ କରିବେ, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜଙ୍କୁ ଠକାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାନ ଧର୍ମନିୟମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଏକ ମାନଦଣ୍ଡ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି; ଏହି ମାନଦଣ୍ଡ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ତୁଳନା କରି ସେମାନେ ନିଜଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ। ତାଙ୍କର ବିଧିର ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ତାହାରେ ତାଙ୍କ ବିଧି ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଥିବା ଜନସମୂହକୁ ଯେ ଧାର୍ମିକ ଉନ୍ମାଦର ସେହି ଆତ୍ମା ଉତ୍ତେଜିତ କରିଥିଲା, ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପ୍ରେରିତ ହେବେ; ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟ ସେହି ଏକେ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ସମନ୍ୱୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ।”

“ଆଜିର କଳିସିୟା ପୁରାତନ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପଦଚିହ୍ନ ଅନୁସରଣ କରିଛି; ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଶେ ସାରି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ବିଧିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି, ଅନନ୍ତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛି, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେତେବେଳେ ଯେପରି, ତାହାର ଫଳ ହେଉଛି ଗର୍ବ, ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଧର୍ମଦ୍ରୋହ। ତାହାର ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତି ମୋଶାଙ୍କ ଗୀତର ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି: ‘ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦାଗ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଦାଗ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଏକ ବିକୃତ ଓ କୁଟିଳ ପିଢ଼ି। ହେ ମୂର୍ଖ ଓ ଅବିବେକୀ ଜନମାନେ, ତୁମେ କି ଏଭଳିଭାବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଉଛ? ସେ କି ତୁମ ପିତା ନୁହନ୍ତି, ଯିଏ ତୁମକୁ କ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି? ସେ କି ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ଥିର କରିନାହାନ୍ତି?’” Review and Herald, March 18, 1884.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାରେ ଏକ ପରେ ଏକ ଅନେକ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ଦିନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜନଙ୍କ ଉପରେ ହେବାକୁ ଥିବା ନିର୍ଯାତନାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ସେ ଯେ "ଆଜିର ଚର୍ଚ୍ଚ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିଟି ସାଧାରଣ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଧର୍ମ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ଯେ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପୁନଃପୁନି ଯିହୁଦୀ ଚର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଟେ। ତାଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଥିବା ସେହି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁଚ୍ଛେଦମାନେ ହିଁ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀ ଉପରେ ସୀମାବନ୍ଧନ ଲାଗୁ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରୁଛି, ଯେପରି ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଛି। ତାଙ୍କ ଲେଖନୀ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ—ଯାହା ତାଙ୍କ ଘରର ସେହି ସ୍ପଷ୍ଟ ସମ୍ବାଦ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ବ୍ୟାଟଲ୍ କ୍ରିକ୍‌ର ସେହି ନେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଯେମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କୁ କ୍ୟାଥୋଲିକ ଧର୍ମର ଏକ ପବିତ୍ର ଆଦେଶରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଲେଖନୀ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ଯିରିମିୟଙ୍କ ଲେଖନୀ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ରମଣଦ୍ୱାରା ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ, ଯିରିମିୟଙ୍କ ଲେଖନୀ ପୋଡ଼ିଦିଆଯାଇଥିବା ଘଟଣା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ।

ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ସମଝୌତା ହିଁ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା। ଏହି ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀ ପର୍ଗାମସ୍ କଲିସିୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ୧୯୧୯ ମସିହାରେ W. W. Prescottଙ୍କ The Doctrine of Christ ନାମକ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ୧୯୫୭ ମସିହାରେ Questions on Doctrineର ପ୍ରକାଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏକ ଆଲ୍ଫା ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏବଂ ଏକ ଓମେଗା ପ୍ରକାଶନରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏକ ସଂକ୍ରାନ୍ତିକାଳୀନ ଅବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକଟି W. W. Prescottଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। Prescottଙ୍କ ଏହି ପୁସ୍ତକ, ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ The Doctrine of Christ ଶୀର୍ଷକ ଧାରଣ କରିଥିବା, ମିଲ୍ଲେରାଇଟ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶର ଅନ୍ତଃସାରକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସେହି ଶୂନ୍ୟ ସଂଜ୍ଞାକୁ ରଖିଦେଇଥିଲା ଯାହାକୁ କ୍ୟାଥଲିକ୍ ଧର୍ମ ଓ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଉପାସନା କରେ। ସେହି ପିଢ଼ୀର ଶେଷ ପୁସ୍ତକଟି ଏମିତି ଏକ ପବିତ୍ରୀକରଣ ଓ ଧର୍ମୀକ ଗଣନାକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ଏବଂ କରୁଣାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ୍‌କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ ହେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନୁହେଁ, ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ମଧ ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିଲା। ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଏମିତି ଏକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ପକ୍ଷସମର୍ଥନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା, ଯାହା ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ ତାହାର ଶେଷ ହେଲା ଏମିତି ଏକ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ।

> "ଯଦି ତୁମେ ହୃଦୟର ଜିଦ୍ଦିପଣାକୁ ପ୍ରଶ୍ରୟ ଦେଉଛ, ଏବଂ ଗର୍ବ ଓ ଆତ୍ମଧାର୍ମିକତାର କାରଣରୁ ନିଜ ଦୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁନାହଁ, ତେବେ ତୁମେ ଶୟତାନର ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ। ଯଦି ପ୍ରଭୁ ତୁମର ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାବେଳେ ତୁମେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରୁନାହଁ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରୁନାହଁ, ତାହେଲେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁମକୁ ସେହି ଭୂମିକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଆଣିବ। ତୁମକୁ ସଦୃଶ ସ୍ୱଭାବର ଭୁଲ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ, ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରେ ଅବିରତ ରହିବ, ଏବଂ ପାପକୁ ଧର୍ମ ଓ ଧର୍ମକୁ ପାପ ବୋଲି କହିବ। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେ ଅନେକ ପ୍ରତାରଣା ପ୍ରବଳ ହେବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ଚାରିଦିଗରୁ ଘେରି ଧରିବ, ଏବଂ ତୁମେ ନେତାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବ, ଏବଂ ତୁମେ ଏହା କରିଛ ବୋଲି ମଧ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ।" Review and Herald, December 16, 1890.

ପେର୍ଗାମୋସ, ତୃତୀୟ କଲିସିୟା, ଥୁଆତିରାକୁ ନେଇଗଲା—ଯାହା ପାପାଲ କଲିସିୟା, ଏବଂ ସେହିଯେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ି—ଯେତେବେଳେ ସେହି 25 ଜଣ ପୁରୁଷ ଥୁଆତିରାର ଅଧିକାରର ପ୍ରତୀକ ସମ୍ମୁଖରେ ନମନ କରନ୍ତି।

> ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଉପନିବେଶୀମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା—ଯାହାନୁସାରେ କେବଳ କଲିସିଆର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ମତଦାନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ନାଗରିକ ସରକାରରେ ପଦ ଧାରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଥିଲା—ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘାତକ ପରିଣାମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା। ଏହି ପଦକ୍ଷେପକୁ ରାଜ୍ୟର ପବିତ୍ରତା ରକ୍ଷା କରିବାର ଏକ ଉପାୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହାର ପରିଣାମରେ କଲିସିଆ ଦୂଷିତ ହେଲା। ମତାଧିକାର ଏବଂ

ପଦଧାରଣ ପାଇଁ ଧର୍ମସ୍ୱ ୀକାରକୁ ଶର୍ତ୍ତ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ଅନେକେ କେବଳ ଲୌକିକ ନୀତିର ପ୍ରେରଣାରେ, ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିନା କଳିସିଆ ସହ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ। ଏହିପରି କରି କଳିସିଆଗୁଡ଼ିକ ଲକ୍ଷଣୀୟ ପରିମାଣରେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହେଲା; ଏବଂ ସେବକବର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ଲୋକ ଥିଲେ, ଯେମାନେ କେବଳ ଶିକ୍ଷାଗତ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରୁଥିଲେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ନବୀକରଣକାରୀ ଶକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞାତ ଥିଲେ। ଏପରିଭାବେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ସେହି ଅଶୁଭ ପରିଣାମ, ଯାହା କନଷ୍ଟାଣ୍ଟାଇନଙ୍କ ଦିନରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳିସିଆର ଇତିହାସରେ ବାରମ୍ବାର ଦେଖାଯାଇଛି—ରାଜ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟରେ କଳିସିଆକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା, ଏବଂ ଯିଏ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, 'ମୋର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତର ନୁହେଁ,' ସେହି ଜଣଙ୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ଆଶ୍ରୟ ନେବା। ଯୋହନ 18:36। କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ଏକତା, ଯେତେ ସାନା ମାତ୍ରାରେ ହେଉ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିପାରେ ଯେ ଏହା ଜଗତକୁ କଳିସିଆର ଅଧିକ ନିକଟକୁ ଆଣୁଛି, ବାସ୍ତବରେ ଏହା କଳିସିଆକୁ ମାତ୍ର ଜଗତର ଅଧିକ ନିକଟକୁ ଆଣେ।" The Great Controversy, 297.

"ମଣ୍ଡଳୀର ରାଜ୍ୟ ସହିତ ଯେକୌଣସି ମିଳନ, ସେଥି ଯେତେ ସାନା ପରିମାଣରେ ହେଉନାହିଁ କାହିଁକି, ଯଦିଓ ତାହା ଜଗତକୁ ମଣ୍ଡଳୀର ନିକଟକୁ ଆଣୁଛି ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୋଇପାରେ, ପ୍ରକୃତରେ ତାହା କେବଳ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଜଗତର ଅଧିକ ନିକଟକୁ ଆଣେ।" ୧୮ ମଇ, ୧୯୭୭ ରେ, Bert B. Beach (ମଣ୍ଡଳୀର Northern Europe-West Africa Divisionର ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍-ମଣ୍ଡଳୀୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସଂଲଗ୍ନ) ରୋମରେ ଏକ ସମୂହୀୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ Pope Paul VIଙ୍କୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣାବୃତ ଏକ ପଦକ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଏହା Conference of Secretaries of World Confessional Familiesର ଏକ ସଭାର ଅଂଶ ଥିଲା। ଏହି ଘଟଣା Adventist Review (August 11, 1977) ରେ ପ୍ରତିବେଦିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ Religious News Service ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଜଣେ ଆଧିକାରିକ SDA ପ୍ରତିନିଧି କୌଣସି Pontiff ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଥିଲେ।

"ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରୁ କିଛି କାଟି ଦେଇଥାନ୍ତି କିମ୍ବା ତାହାରେ କିଛି ଯୋଗ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ଶାପ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଛନ୍ତି। ମହାନ 'ମୁଁ ଅଛି' ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ନିୟମ କ'ଣ ହେବ, ଏବଂ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ବାଇବେଲ ଘରେ ଘରେ ରହୁଥିବା ଏକ ପରିବାରିକ ପୁସ୍ତକ ହେବ। ଯେ କଳିସିଆ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରହେ, ସେ ରୋମରୁ ଅସମନ୍ୱୟଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ପୃଥକ ରହେ। କେବେକାଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଏପରିଭାବେ ଏହି ମହାନ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ କଳିସିଆରୁ ପୃଥକ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମୀପକୁ ଅଧିକ ନିକଟରେ ଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ରୋମ କଳିସିଆ ସହ ସମ୍ମିଳନର ପଥରେ ଅଛନ୍ତି। ରୋମ କେବେ ବଦଳେ ନାହିଁ। ତାହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଅଣମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନାହିଁ। ସେ ନିଜ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ବିଚ୍ଛେଦକୁ କେବେ କମାଇନାହିଁ; ସମସ୍ତ ଆଗୁଆ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନେ। କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ଆଜିର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ'ଣ ସୂଚିତ ହୁଏ? ବାଇବେଲର ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ହିଁ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ପଥକୁ ନିକଟ କରାଏ। ଯେ କଳିସିଆ ପଛକୁ ସରିଯାଏ, ସେହି କଳିସିଆ ନିଜ ଓ ପାପାସୀର ମଧ୍ୟର ଦୂରତାକୁ କମାଏ।"

"ଲୁଥର, କ୍ରାନମର, ରିଡେଲ, ହୁପର, ଏବଂ ସତ୍ୟର ନିମିତ୍ତେ ସହିଦ ହୋଇଥିବା ସେହି ହଜାର ହଜାର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ଆମ୍ଭମାନେ ହିଁ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ। ସେମାନେ ସତ୍ୟର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ପରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ରୋମାନବାଦ ସହ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସଂଘ ଗଠନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ, ବରଂ ପାପସତ୍ତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଯେପରି ପଶ୍ଚିମରୁ ଦୂର, ସେପରି ସେଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥକ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ସତ୍ୟର ଏପରି ସମର୍ଥକମାନେ 'ପାପର ମନୁଷ୍ୟ' ସହ କେବେମଧ୍ୟ ସମନ୍ୱୟ ସ୍ଥାପନ କରିପାରୁ ନଥିଲେ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନେ ତାହା କରିପାରୁ ନଥିଲେ। ପୂର୍ବତନ ଯୁଗମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମିକମାନେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ରୋମ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ; ଏବଂ, ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ବିରୋଧିତା ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣର ଝୁଁକିରେ ମଧ୍ୟ ଅବିଚଳ ରହିଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପୃଥକତା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସାହସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଏବଂ ପୁରୁଷୋଚିତ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କଲେ। ବାଇବେଲର ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧନ, ସମ୍ମାନ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ପ୍ରାଣଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ଥିଲା। ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ମିଥ୍ୟା କୁତର୍କର ଏକ ବିଶାଳ ଭାରତଳେ ସତ୍ୟକୁ ସମାଧିସ୍ଥ ହୋଇ ରହିବାକୁ ସେମାନେ ସହି

ପାରୁନଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ହାତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଧରି, ଲୋକମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ସତ୍ୟର ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କଲେ, ଏବଂ ବାଇବେଲକୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ନିର୍ଭୀକଭାବରେ ଘୋଷଣା କଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପାଇଁ ସେମାନେ ସର୍ବାଧିକ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଜମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆମ ପାଇଁ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ କ୍ରୟ କଲେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଅନେକେ ସହଜରେ ଅସତ୍ ଶକ୍ତିର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଦେଉଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଆମେ କି ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟରେ କ୍ରୟିତ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେବୁ? ଆକାଶର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କି ଆମେ ଅପମାନ କରିବୁ, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ରୋମୀୟ ଜୁଆଳିରୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପୁନରାୟ କି ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ଶକ୍ତିର ଦାସ୍ୟତ୍ୱରେ ଅର୍ପଣ କରିବୁ? ନିଜ ନିଜ ବିବେକର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାର ଆମର ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତା, ଆମର ଅଧିକାର—ଏସବୁକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ଆମେ କି ନିଜମାନଙ୍କର ଅଧପତନକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବୁ?"

"ଲୁଥରଙ୍କ ସ୍ୱର, ଯାହା ପର୍ବତ ଓ ଉପତ୍ୟକାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଭୂମିକମ୍ପ ପରି ଇଉରୋପକୁ କମ୍ପିତ କରିଦେଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ୱର ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରିମାମୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଏକ ସେନାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ସତ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଚିତାକାଠ, ଯନ୍ତ୍ରଣା, କାରାଗାର, କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ନିରବ କରାଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ; ଏବଂ ଏଯାବତ୍ ସହିଦମାନଙ୍କ ସେହି ଗରିମାମୟ ସେନାର ସ୍ୱରମାନେ ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ପୂର୍ବକଥିତ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟତା, ସେହି ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ, ଯାହା ପାଉଲ ନିଜ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବାକୁ ଦେଖିଥିଲେ। ରୋମାନ କାଥୋଲିକ ଧର୍ମ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ପ୍ରଭାବ ବୃଦ୍ଧି କରୁଛି। ପୋପୀୟତା ବଢ଼ୁଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଶୁଣିବାରୁ ନିଜ କର୍ଣ୍ଣକୁ ଫେରାଇଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାର ମୋହନୀୟ ଗଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। ପୋପୀୟ ଚାପେଲ, ପୋପୀୟ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ ଆଶ୍ରମ, ଏବଂ ମଠମନ୍ଦିର ବଢ଼ୁଛି, ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଜଗତ ଘୁମାଉଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସେହି ପୃଥକତାର ଚିହ୍ନକୁ ହରାଇଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ପୃଥକ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଓ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତିର ମଧ୍ୟର ଦୂରତାକୁ କମାଇଦେଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଶୁଣିବାରୁ ନିଜ କର୍ଣ୍ଣକୁ ଫେରାଇଦେଇଛନ୍ତି; ଯେ ଆଲୋକକୁ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ପଥରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସେମାନେ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି। ରୋମୀୟମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅତୀତର ନିଷ୍ଠୁର ନିର୍ଯାତନା ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହେବ ବୋଲି ଧାରଣାକୁ ସେମାନେ ଅବହେଳା ସହ କହୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏପରି ପୁନରୁଦ୍ଧାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୂର୍ବବାଣୀ କରିଛି, ଏବଂ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମାନିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିର୍ଯାତନା ଭୋଗ କରିବେ, ଯଦ୍ୟପି ବାଇବେଲ କହେ, 'ସେହିପରେ ଅଜଗର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲା, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି।'"

"ପାପତନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ମାନବ ସ୍ୱଭାବର ଧର୍ମ, ଏବଂ ମାନବଜାତିର ବହୁଳାଂଶ ସେହିପରି ଏକ ଶିକ୍ଷାକୁ ଭଲପାଏ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଏ, ତଥାପି ତାହାର ପରିଣାମରୁ ମୁକ୍ତ କରେ। ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନ କୌଣସି ଧର୍ମର ଏକ ରୂପ ଦରକାର, ଏବଂ ଏହି ଧର୍ମ—ମାନବୀୟ ଉଦ୍ଭାବନାରେ ଗଠିତ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଦୈବୀ ଅଧିକାର ଦାବି କରୁଥିବା—ଶାରୀରିକ ମନକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଲାଗେ। ଯେମାନେ ନିଜଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବନ୍ତି, ସେମାନେ ଧର୍ମିକତାର ମାନଦଣ୍ଡ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶ ଆଜ୍ଞାଠାରୁ, ଗର୍ବରେ ମୁହଁ ଫେରାନ୍ତି, ଏବଂ ଭଗବାନଙ୍କ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହ ସମନ୍ୱୟଶୀଳ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ମାର୍ଗରେ, ନିଷିଦ୍ଧ ପଥରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ପୋପଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମନିର୍ଭର, ଆତ୍ମଗର୍ବିତ ହୁଅନ୍ତି, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଧର୍ମର ରୂପ ଦରକାର ଯାହାରେ ଆତ୍ମିକତା ଓ ଆତ୍ମ-ଅସ୍ୱୀକାରର ଆବଶ୍ୟକତା ସବୁଠାରୁ କମ୍; ଏବଂ ଯେହେତୁ ଅପବିତ୍ର ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ଘୃଣା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ସେମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ତାହାର ବିଧାନ ଓ ଶିକ୍ଷାମତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ ଓ ନମ୍ରତାସହିତ, ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସୁବୁଦ୍ଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ସହ, ଭଗବାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ଜାଣିବା ପ୍ରତି ଯତ୍ନଶୀଳ ନ ଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କର ମନ ଭ୍ରମ

ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲା ରହେ, ମିଥ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହେ। ସବୁଠାରୁ ଅଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ, ସବୁଠାରୁ ଅସଙ୍ଗତ ମିଥ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚାଳିଦିଆଯାଉ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସ୍ୱ ଇଚ୍ଛୁକ।"

"ଶୈତାନଙ୍କ ଠକେଇର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କୃତି ହେଉଛି ପୋପଶାସନ; ଏବଂ ଯେପରି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ମହାନ ବୌଦ୍ଧିକ ଅନ୍ଧକାରର ଏକ ଯୁଗ ରୋମୀୟତା ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ଥିଲା, ସେପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେ ମହାନ ବୌଦ୍ଧିକ ଆଲୋକର ଏକ ଯୁଗ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ଅଟେ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନ ନିଜ ନିଜ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ରହେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜ୍ଞାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ରୋମ ଅଭ୍ରାନ୍ତତାର ଦାବି କରେ, ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସେହି ଏକେଇ ପଥରେ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆଲୋକରୁ ଅଧିକ ମହାନ ଆଲୋକକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ପୂର୍ବାଗ୍ରହରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀରବନ୍ଧ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଠକାଯିବାକୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଠକାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୁଅନ୍ତି।"

"କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ନିରୁତ୍ସାହଜନକ, ତଥାପି ନିରାଶହୃଦୟ ହେବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ଅଛି, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଅବିକଳ ରଖିବେ, ଯେମାନେ ବାଇବେଲକୁ, ଏବଂ କେବଳ ବାଇବେଲକୁ, ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ମତବାଦର ନିୟମ କରିବେ, ଯେମାନେ ମାନଦଣ୍ଡକୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ, ଏବଂ ସେହି ପତାକାକୁ ଉଚ୍ଚରେ ଧାରଣ କରିବେ, ଯାହାର ଉପରେ ଲିଖିତ ଅଛି, "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ।" ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ସୁସମାଚାରକୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ମନେ କରିବେ, ଏବଂ ବାଇବେଲକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ମତବାଦର ଭିତ୍ତି କରିବେ।"

"ଏପରି ଏକ ସମୟ ପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି, ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ,—'ହେ ପ୍ରଭୁ, କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମୟ ହୋଇଛି; କାରଣ ସେମାନେ ତୁମର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅକାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି।' ଆମେ ସେହି ସମୟଙ୍କ ଦିଗରେ ଆସୁଛୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ସାର୍ବଜନୀନ ଅବହେଳା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଆରୋପିତ ହେବ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଲୋକମାନେ କଠୋର ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାର ବାଧକାରୀ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ନ ଦେଖିବା ଓ ନ ଅନୁଭବ କରିବାରୁ, ସେମାନେ କି ଯିହୋବାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ହରାଇଦେବେ? ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଲୋକମାନେ, ଦାଉଦଙ୍କ ପରି, ଯେପରିମାଣରେ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଅସମ୍ମାନ ଓ ଅବମାନ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି, ସେହି ପରିମାଣରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗଭୀର ଭକ୍ତିସହ ମାନ୍ୟ କରନ୍ତୁ।" Signs of the Times, February 19, 1894.

ଲାଓଡିକିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଜଣେ ନେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇବାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ 1975 ମସିହାରେ, ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ବିରୋଧରେ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଥିଲା; EEOC v. Pacific Press Publishing Association (Case No. C-74-2025 CBR in the U.S. District Court for the Northern District of California), ଯେଉଁଠାରେ ସମାନ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ଆୟୋଗ ଚର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରକାଶନ ଗୃହ ବିରୋଧରେ ଦୁଇଜଣୀ ମହିଳା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ—Merikay Silver (ଜଣେ ପୂର୍ବତନ ସମ୍ପାଦିକା, ଯିଏ ମାମଲା ହେବା ସମୟର ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳ ଛାଡ଼ିଥିଲେ) ଏବଂ Lorna Tobler—ବେତନ ଓ ସୁବିଧାରେ ଲିଙ୍ଗଭିତ୍ତିକ ବିଷମତାର ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ମାମଲା କରିଥିଲା। ଚର୍ଚ୍ଚ ତାହାର ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲା, ଅଂଶତଃ ଧାର୍ମିକ ଛୁଟର ଆହ୍ୱାନ କରି ଏବଂ ତାହାର ଶାସନ-ସଂରଚନା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରି।

୬ ଫେବୃଆରୀ ୧୯୭୬ ତାରିଖର ଏକ ଶପଥପୂର୍ବକ ବିବୃତ୍ତିରେ (ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ ପ୍ରସ୍ତାବର ଅଂଶ), ନିଲ୍ ସି. ୱିଲସନ୍ (ସେତେବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚର ଉତ୍ତର ଆମେରିକୀୟ ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଏବଂ ପରେ ୧୯୭୯–୧୯୯୦ ମଧ୍ୟରେ ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ରୋମାନ୍ କାଥଲିକ୍ ଧର୍ମସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚର ଐତିହାସିକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିଲେ। ଏହି ବିବୃତ୍ତିଟି ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରଣାଳୀ ସଦୃଶ ଏକ "ପଦାନୁକ୍ରମ" ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ମତକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀତରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଧୃତି ହେଲା:

"ଯଦ୍ୟପି ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଇତିହାସରେ ଏମିତି ଏକ ସମୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରୋମାନ୍ କାଥଲିକ୍ ଧର୍ମସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୋଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ପ୍ରତିକୂଳ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ଏବଂ 'ପଦାନୁକ୍ରମ' ଶବ୍ଦଟିକୁ ଅବମାନନାତ୍ମକ ଅର୍ଥରେ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚ-ଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା, ତଥାପି ଏହି ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚର ସେହି ମନୋଭାବ ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଂଶରେ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷାର୍ଧରେ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ପୋପବିରୋଧୀ ଭାବଧାରାର ମାତ୍ର ଏକ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଭାବଧାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଇତିହାସର ଆବର୍ଜନା-ସ୍ତୂପକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି।"

ଏହା କଳିସିଆର ପାରମ୍ପରିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ; ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ପାପାସୀଙ୍କୁ 'ପଶୁ' କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା। କଳିସିଆର ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ ଥିବା ସମାଲୋଚକମାନେ ଏହାକୁ ଆଧୁନିକ ସର୍ବସମ୍ପ୍ରଦାୟୀ ସମ୍ମିଳନବାଦ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସହ ସମନ୍ୱୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ସେହି କାଥଲିକବିରୋଧୀ ଅବସ୍ଥାନକୁ ହ୍ରାସ କରିବା କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। ୱିଲସନ ୧୯୮୫ ମସିହାରେ କଳିସିଆର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ "cardinals" ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, "… there is no 'cardinal' from all the countries of the Far East, while there will probably be two 'cardinals' from Africa."

ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟ୍ କହିଥିଲେ ଯେ, ନିଜକୁ ପୋପଙ୍କ ସହ ଥିବା ଦୂରତ୍ୱକୁ କମାଇ ଦେଉଥିବା ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ପଛକୁ ଫେରିଯାଇଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚ! ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀର ସମଝୌତା ଯିହିଜ୍କେଲ ଆଠରେ ତମ୍ମୁଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦିବା ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ପର୍ଗାମୋସର ସମଝୌତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। 1863 ରୁ 1888 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀ ଏଫିସସର ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା—ଏମିତି ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚ, ଯାହା ତାହାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ହାରାଇଥିଲା; ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ଥିଲା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଥିଲା "ସାତ କାଳ", ଯାହାକି 1863 ରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା।

1888 ଠାରୁ 1919 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସ୍ମିର୍ନା ଏବଂ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀ, 1915 ମସିହାରେ ସହୋଦରୀ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କୁ ସମାଧିସ୍ଥ କରାଯାଇବା ସହିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ମୃତ୍ୟୁକୁ ସାକ୍ଷୀ ହେଲା। ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାରି ପିଢ଼ୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିକ ବିବରଣୀ ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଜନସମୂହ କିପରି "ନିଷିଦ୍ଧ" କରିପାରିଲେ, କିମ୍ବା ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ ବୋଲି କିପରି ପ୍ରଚାର କରିପାରିଲେ, ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଏହି କ୍ରମୋନ୍ନତ ବିଦ୍ରୋହକୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯିହୁଦା "ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ" ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ "ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି"; ଏବଂ ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନହେଡ୍ରିନ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, କେତେ ଅଳ୍ପ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, କେତେ ତିକ୍ତ କଥା କୁହାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ନୁହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ନିନ୍ଦାବାଚକ ଉକ୍ତି ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି। ଅନେକେ ଅନ୍ୟ ଗିର୍ଜାଘରସମୂହର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାପୀ ବୋଲି ଦେଖିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ସେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଅନ୍ୟ ଗିର୍ଜାଘରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରବଳ ହସ୍ତ ତଳରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମ୍ଭବତଃ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଆଲୋକ, ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସୁଯୋଗ ଓ ସୁବିଧା ଥିଲା। ଯଦି ସେମାନେ ଆମର ଗିର୍ଜାଘରମାନଙ୍କର ଅନେକ ସଦସ୍ୟ ଯେପରି ଆଲୋକ ପାଇଛନ୍ତି ସେପରି ଆଲୋକ ପାଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଶୀଘ୍ର ଗତିରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ଭଲଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରୁଥାନ୍ତେ। ଯେମାନେ ନିଜ ଆଲୋକକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେଥିରେ ଚାଲିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, 'କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଁଛି, ନ୍ୟାୟଦିନରେ ତୋର ପେକ୍ଷା ସୋର ଓ ସୀଦୋନର ଦଶା ଅଧିକ ସହନୀୟ ହେବ। ଏବଂ ହେ କପର୍ନାହୂମ [ସପ୍ତମ-ଦିନ

ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଷ୍ଟ ମାନେ, ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକ ପାଇଛନ୍ତ ି], ତୁମେ ଯେ ସ୍ୱ ର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛ [ସୁବିଧାର ପ୍ର ସଙ୍ଗ ରେ], ତୁମେ ପାତାଳ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ନମାଯିବ; କାରଣ ତୁମ ମଧ ରେ ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ର ବଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ସୋଦୋମରେ କରାଯାଇଥାନ୍ତ ।, ତେବେ ସେହି ନଗରୀ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ରହିଥାନ୍ତ ।। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଁଛି, ନ୍ୟ ।ୟଦିନରେ ତୋର ପେକ୍ଷ । ସୋଦୋମ ଦେଶର ଦଶା ଅଧିକ ସହନୀୟ ହେବ।' ସେ ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ କହିଲେ, 'ହେ ପିତା, ସ୍ୱ ର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ର ଭୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟ ବାଦ ଦେଉଛି, କାରଣ ତୁମେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଜ୍ଞ ।ନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧ ିମାନମାନଙ୍କ ଠାରୁ [ନିଜମତରେ] ଲୁଚାଇ ରଖିଛ, ଏବଂ ଶିଶୁସଦୃଶମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ର କାଶ କରିଛ।'"

"'ଏବେ, ତୁମେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାହେତୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରଭାତେ ଉଠି ଉଠି ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣରୁ ଯେଉଁ ଗୃହ ମୋର ନାମରେ ଖ୍ୟାତ, ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ ଭରସା କରୁଛ, ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, ସେଥିପ୍ରତି ମୁଁ ଶୀଲୋପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲି, ସେପରି କରିବି। ଏବଂ ଏଫ୍ରାଇମର ସମଗ୍ର ବଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ମୁଁ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚ୍ୟୁତ କରିଦେଇଛି, ସେପରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚ୍ୟୁତ କରିଦେବି।'"

"ପ୍ରଭୁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେପରି ଲୌକିକ ସଂସ୍ଥାମାନେ ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତି ସେପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯିବା ଉଚିତ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରତି ଏକନିଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ପରିଚାଳନା କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯେପରି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରେ ନଶ୍ୱରତାର ପଥରେ ଯାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇପାରେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ତଥାପି ଅନେକେ ତାଡନା, ସତର୍କବାଣୀ ଓ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନାହାନ୍ତି।"

"'ଏବେ ଏହା ଶୁଣ, ହେ ମୂର୍ଖ ଓ ଅବିବେକୀ ଲୋକମାନେ; ଯେମାନଙ୍କର ଆଖି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି; ଯେମାନଙ୍କର କାନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି: ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କି ମୋତେ ଭୟ କରୁନାହାଁ? ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ କି ତୁମେ କମ୍ପିତ ହେବୁନାହାଁ? ଯିଏ ସମୁଦ୍ର ପାଇଁ ବାଲୁକାକୁ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୀମାରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଛି, ଯେପରି ସେ ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦିଓ ତାହାର ତରଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ପ୍ରବଳ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଯଦିଓ ସେମାନେ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହୀ ଓ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ହୃଦୟ ଅଛି; ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହାନ୍ତି, ଆସ, ଆମେ ଏବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା, ଯିଏ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ପୂର୍ବବର୍ଷା ଓ ପଶ୍ଚିମବର୍ଷା ଦିଅନ୍ତି: ସେ ଅମଳ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସପ୍ତାହଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ କରନ୍ତି। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏହି ସବୁକୁ ଦୂରେ ହଟାଇଦେଇଛି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଛି.... ସେମାନେ ନ୍ୟାୟ କରୁନାହାନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତୃହୀନଙ୍କର ମାମଲାକୁ; ତଥାପି ସେମାନେ ସମୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତି; ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟ କରୁନାହାନ୍ତି। ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ପାଇଁ ମୁଁ କି ଦଣ୍ଡ ଦେବି ନାହିଁ? ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି; ଏପରି ଜାତି ଉପରେ ମୋର ପ୍ରାଣ କି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବ ନାହିଁ?'"

"ପ୍ରଭୁ କି ଏପରି କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, 'ତୁମେ ଏହି ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିବେଦନ କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନାର ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବ; ଏବଂ ମୋ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ'? 'ଏହିକାରଣରୁ ବର୍ଷାଧାରା ରୋକାଯାଇଛି, ଏବଂ ଶେଷ ବର୍ଷା ହୋଇନାହିଁ.... ତୁମେ କି ଏହି ସମୟରୁ ମୋ ପାଖରେ ଏହିପରି ଡାକିବ ନାହିଁ, ହେ ମୋର ପିତା, ତୁମେ ମୋର ଯୁବକାଳର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ?'" Review and Herald, August 1, 1893.